IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165 Seite 72r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

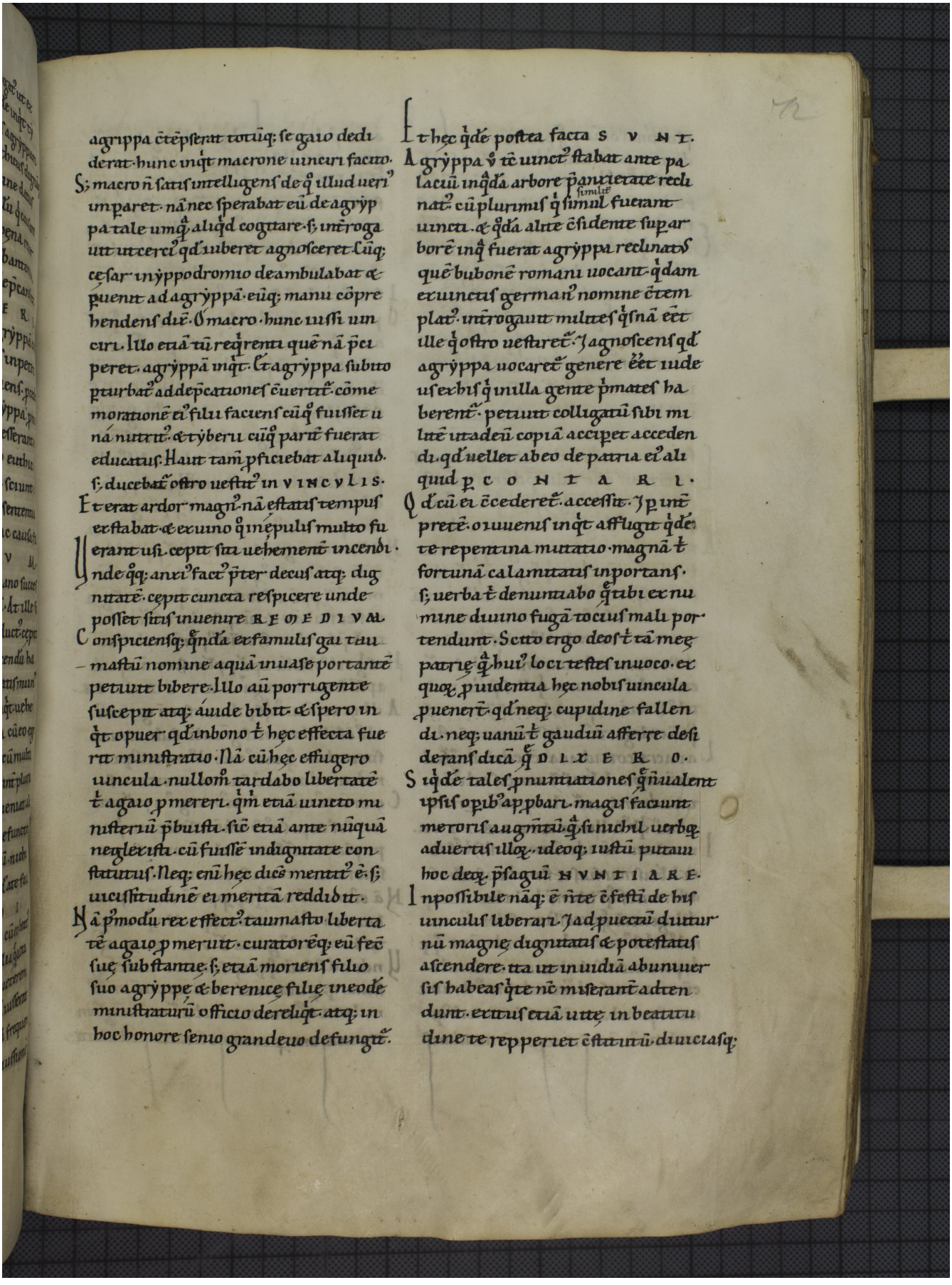

agrippa cōtēpserat totūq; se gaio dedi
derat. hunc inq̄t macrone uinciri facito.
S; macro n̄ satis intelligens de q̄ illud ueri⁹
imparet. nā nec sperabat eū de agryp
pa tale umq̄ aliq̄d cogitare. s; introga
uit ut cerci⁹ qd̄ iuberet agnosceret. Cūq;
cesar in yppodromio deambulabat & p̄
uenit ad agryppā. eūq; manu cōpre
hendens dix̄. O macro. hunc iussi uin
ciri. Illo etiā tū req̄renti quē nā p̄ci
peret. agryppā inq̄t. Et agryppa subito
p̄turbat⁹ ad dep̄cationes cūuertit̄. cōme
morationē ei⁹ filii faciens cūq̄ fuisset u
ná nutrit⁹. & tyberii cūq̄ parit̄ fuerat
educatus. Haut tam̄ p̄ficiebat aliquid.
s; ducebat̄ ostro uestit⁹ in VINCVLIS.
Et erat ardor magn⁹. nā estatis tempus
exstabat. & ex uino q̄ in epulis multo fu
erant usi. cepit siti uehement̄ incendi.
Unde q̄q; anxi⁹ fact⁹ p̄ter decus atq; dig
nitatē. cepit cuncta respicere unde
posset sitis inuenire REMEDIVM.
Conspiciensq; q̄ndā ex famulis gai tau
mastū nomine aquā in uase portantē
petiuit bibere. Illo aū porrigente
suscepit atq; auide bibit. & spero in
q̄t opuer qd̄ in bono t̄ hec effecta fue
rit ministratio. Nā cū hec effugero
uincula. nullom̄ tardabo libertatē
t̄ agaio p̄mereri. q̄m̄ etiā uincto mi
nisteriū p̄buisti. sic etiā ante nūquā
neglexisti. cū fuissē indignitate con
stitutus. Neq; enī hec dicēs mentit⁹ ē. s;
uicissitudinē ei meritā reddidit.
Nā p̄modū rex effect⁹ taumasto liberta
tē agaio p̄meruit. curatorēq; eū fec̄
sue substantie. s; etiā moriens filio
suo agryppe & berenice filie in eodē
ministraturū officio dereliq̄t. atq; in
hoc honore senio grandeuo defungit̄.

Et hec q̄dē postea facta SVNT.
Agryppa v̄ tc̄ uinct⁹ stabat ante pa
laciū in q̄dā arbore p̄anxietate recli
nat⁹. cū plurimis q̄ simul (similit̄) fuerant
uincti. & q̄dā alite c̄sidente sup̄ ar
borē in q̄ fuerat agryppa reclinatus
quē bubonē romani uocant. q̄dam
ex uinctis german⁹ nomine c̄tem
plat⁹. introgauit milites q̄s nā eēt
ille q̄ ostro uestiret̄. Jagnoscens qd̄
agryppa uocaret̄ genere eēt iude
us ex his q̄ in illa gente p̄mates ha
berent̄. petiuit colligatū sibi mi
litē ut adeū copiā accip̄et acceden
di. qd̄ uellet ab eo de patria ei⁹ ali
quid p̄ CONTARI.
Qd̄ cū ei c̄cederet̄. accessit. J p̄ int̄
pretē. o iuuenis inq̄t affligit q̄dē
te repentina mutatio. magnā t̄
fortunā calamitatis inportans.
s; uerba t̄ denuntiabo q̄ tibi ex nu
mine diuino fugā tocius mali por
tendunt. Scito ergo deos t̄ tā mee
patrie q̄ huius loci testes in uoco. ex
quoq; p̄uidentia hec nobis uincula
p̄uenerūt. qd̄ neq; cupidine fallen
di. neq; uanū t̄ gaudiū afferre desi
derans dicā q̄ DIXERO.
Si q̄dē tales p̄nuntiationes q̄ n̄ ualent
ipsis op̄ib⁹ ap̄p̄bari. magis faciunt
meroris augm̄tū. q̄ si nichil uerbq;
aduertis illoq;. ideoq; iustū putaui
hoc deoq; p̄sagiū NVNTIARE.
Inpossibile nāq; ē n̄te c̄festi de his
uinculis liberari. J ad p̄uectū diutur
nū magne dignitatis & potestatis
ascendere. ita ut in uidiā ab uniuer
sis habeas q̄te nc̄ miserant̄ adten
dunt. exitus etiā uite in beatitu
dine te repperiet c̄stitutū. diuiciasq;